

Spørgsmål nr. 581:

Kan ministeren garantere, at Kommissionen i Lissabontraktaten ikke kan finde belæg for at indfører brugerbetaling på uddannelsesprogrammer som tilfældet med Erasmus Mundus programmet?

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål 583.

Spørgsmål nr. 582:

Ministeren bedes redegøre for, hvad ændringen fra enstemmighed til flertalsafgørelser på uddannelsesområdet får af indflydelse på medlemsstaternes beføjelse til at beslutte finansieringsmodel samt levere, udlægge og tilrettelægge de videregående uddannelser?

Svar:

Lissabon-traktaten ændrer ikke på, at foranstaltninger, der kan bidrage til at realisere EU's målsætninger på uddannelsesområdet, i lighed med det nugældende traktatgrundlag vedtages af Rådet med kvalificeret flertal i fælles beslutningstagen med Parlamentet, jf. TEUF artikel 165, stk. 4. Se artikel TEF 149, stk. 4. Der henvises i øvrigt til svar på spørgsmål 583.

Spørgsmål nr. 583:

Ministeren bedes oplyse, hvad Lissabontraktaten får af konsekvenser for uddannelsesområdet?

Svar:

Lissabon-traktaten medfører ingen substantielle ændringer på uddannelsesområdet i forhold til det nugældende traktatgrundlag.

Det præciseres i TEUF artikel 6, at EU kan gennemføre understøttende, koordinerende eller supplerende tiltag på uddannelsesområdet. Derudover nævnes uddannelse i TEUF artikel 9 som et tværgående hensyn, der skal tages i betragtning ved udformningen og gennemførelsen af alle EU's politikker og aktiviteter.

Samarbejdet på uddannelsesområdet finder primært sted med hjemmel i TEUF artikel 165, hvoraf det bl.a. fremgår, at EU kan støtte og supplere medlemsstaternes indsats med fuld respekt for medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemet. I TEUF artikel 165 tilføjes som noget nyt en målsætning om at fremme sport i Europa. Endvidere tilføjes fremme af unges deltagelse i det de-

mokratiske liv i Europa til målene for Unionens indsats. Derudover er der alene tale om sproglige konsekvensrettelser.

Endelig er der tale om en justering for så vidt angår inddragelse af uddannelsesområdet i handelsaftaler. Hidtil har forhandling og indgåelse af handelsaftaler inden for bl.a. uddannelsesområdet krævet såvel en fællesskabsafgørelse som en mellemstatslig overenskomst. Lissabon-traktaten ophæver denne bestemmelse som konsekvens af omdannelsen af Unionen og Fællesskabet til én samlet Union (EU). Til gengæld præciseres det, at der gælder enstemmighed for indgåelse og forhandling af handelsaftaler bl.a. om uddannelsesmæssige tjenesteydelser, der risikerer at forstyrre den nationale tilrettelæggelse af sådanne tjenesteydelser alvorligt samt at bringe medlemsstaternes ansvar for levering heraf i fare, jf. TEUF artikel 207, stk. 4, litra b).

Spørgsmål nr. 584:

Ministeren bedes oplyse, om der med Lissabontraktaten lægges op til større offentlige investeringer på uddannelsesområdet?

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål 583.

Spørgsmål nr. 585:

Ministeren bedes oplyse, om Lissabontraktaten forhindrer større offentlige investeringer på uddannelsesområdet?

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål 583.

Spørgsmål nr. 586:

Ministeren bedes vurdere, om Lissabontraktaten garanterer, at uddannelse forbliver et fælles offentligt gode og ikke overgår til at blive betragtet som en handelsvare under et indre marked?

Svar:

Det følger af de nugældende traktatbestemmelser, som de er fortolket af EF-domstolen, at undervisning i medlemsstaternes nationale undervisningssystemer, der finansieres over de offentlige budgetter, hverken er varer eller tjenesteydelser i traktatens forstand. Undervisning i erhvervs-mæssigt øjemed, der udføres mod betaling, som afkræves af de studerende, er derimod